

เรื่องเสร็จที่ ๗๙/๒๔๗๗

บันทึกข้อความ

ที่ ๖๘๙/๒๔๗๗

คณะกรรมการกฤษฎีกา

วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๔๗๗

เรื่อง กระทรวงกลาโหมขอหารือการที่จะเลิกยิงปืนเที่ยงบอกเวลา

ตามหนังสือเลขธิการคณะรัฐมนตรีที่ ฎ.๒๖๒๒/๒๔๗๗ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ค.ศ. ๒๔๗๗ เรื่องกระทรวงกลาโหมขอหารือการที่จะเลิกยิงปืนเที่ยงบอกเวลามา ให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาต่อข้อกฎหมาย ว่าพระบรมราชโองการในเรื่องนี้เป็นกฎหมายเพียงใด และการที่จะเลิกยิงปืนเที่ยงจะกระทบกระเทือนทางกฎหมายอย่างไรบ้างนั้น

บัดนี้ กรรมการร่างกฎหมายได้ประชุมตรวจพิจารณาเรื่องนี้เสร็จแล้วเห็นว่า ประกาศฉบับนั้นเป็นแต่เพียงจำพวกถ้อยคำของเจ้าพนักงาน ที่แจ้งให้ประชาชนพลเมืองทราบรู้ไว้ โดยได้รับพระบรมราชโองการมาจากพระมหากษัตริย์ และพระบรมราชโองการเช่นว่านี้ พระมหากษัตริย์พระราชทานในฐานะที่พระองค์เป็นประมุขในทางบริหาร ไม่ใช่โดยพระราชอำนาจในทางนิติบัญญัติ เหตุฉะนี้ ซึ่งถ้าจะเลิก จึงไม่จำเป็นต้องตราขึ้นเป็นกฎหมาย ความพิสดารปรากฏในบันทึกของกรรมการร่างกฎหมายที่ได้เสนอมาพร้อมด้วยบันทึกนี้ ๔๐ ฉบับ

(ลงชื่อ) หลวงประพนธ์นิติสรค์

เลขธิการ

บันทึก
เรื่อง จะเลิกยิงปืนเที่ยงบอกเวลา

กรรมการร่างกฎหมายชุด ๓ แห่งคณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็นว่า ประกาศยิงปืนเที่ยงยังเป็น นพศก ๑๒๔๙ จะถือว่าเป็นกฎหมายไม่ได้ ประกาศฉบับนั้น เป็นแต่เพียงจำพวกคำบอกกล่าวของเจ้าพนักงานแจ้งให้ประชาชนพลเมืองทราบไว้โดยรับพระบรมราชโองการมาจากพระมหากษัตริย์ และไม่มีทางสงสัยเลย กระแสพระบรมราชโองการเช่นว่านี้ พระมหากษัตริย์พระราชทานในฐานะที่พระองค์เป็นประมุขในทางบริหาร ไม่ใช่โดยพระราชอำนาจในทางนิติบัญญัติซึ่งพระองค์ทรงมีอยู่ เพราะฉะนั้น ประกาศฉบับที่ว่าเป็นการกระทำในทางบริหาร ซึ่งถ้าจะยกเลิกก็ไม่จำเป็นต้องตราเป็นกฎหมาย จะทำเป็นประกาศของรัฐมนตรีเจ้ากระทรวงก็น่าจะเป็นการเพียงพอ แต่โดยที่ประกาศยิงปืนเที่ยงนี้ได้ออกโดยกระแสพระบรมราชโองการ ก่อนที่รัฐมนตรีเจ้ากระทรวงจะออกประกาศยกเลิกประกาศนั้น ควรจะได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตเสียก่อน

อนึ่งกรรมการร่างกฎหมายชุดนี้ขอประทานเสนอความเห็นเพิ่มเติมว่า ตามข่าวเท่าที่สามารถรวบรวมได้เกี่ยวแก่เรื่องนี้ ประชาชนออกจะรู้สึกมีความเสียใจในอันที่จะให้เลิกยิงปืนเที่ยงเสีย คณะกรรมการชุดนี้จึงขอประทานเสนอต่อคณะรัฐมนตรีด้วยความเคารพว่าได้โปรดหยิบความข้อนี้ขึ้นประกอบการพิจารณาในเมื่อจะทำการชี้ขาดปัญหาเรื่องงดยิงปืนเที่ยงนี้ด้วย

คณะกรรมการกฤษฎีกา
วันที่ ๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๗๗